

Sabah eksilen suyumuzu ve mazotumuzu tamamlayıp güneye doğru yol verdik. Hafif bir güneydoğu rüzgârı Uzaklar II'nin yelkenlerine can verdi. Teknenin uzun süre kapalı sularda dolaşmaktan sıkıldığını seziyorduk sanki. Geniş Bahia körfezinden açık denize çıktığımızda ben de kendimi çok iyi hissettim.

Salvador'un Brezilya'nın çok renkli ve görülmeye değer bir şehri olduğu muhakkak. Afrika kültürüyle Güney Amerika kültürünün harmanlandığı bir yer. Dansın ve müziğin şehri. Ancak neticede bir şehir... Diğerlerinden farklılıkları olsa da büyük bir şehir işte...

Bu yolda çok sık boşalan akülerimizi daha da dikkatli kullanmaya çalışacağız. Çünkü artık redresörümüz yok. Aküleri sadece iki küçük güneş paneli ve rüzgâr jeneratörümüzün doldurduğu kadar kullanabileceğiz. Yola aslında birkaç gün önce çıkacaktık. Demirlediğimiz koyda yaşlı bir denizciyle tanıştık. Sergio adlı denizci redresörümüzün çalışmadığını öğrenince, çok becerikli olduğunu söylediği bir başka tamirciyi tavsiye etti. Bir ümit tekrar Salvador'a gittik. Zaten eksilen kumanyamızı tamamlamamız gerekiyordu. Ancak hevesimiz kursağımızda kaldı. Redresörü alan İgor adlı genç elektronik mühendisi, iki gün sonra aletin tamir etmeye değmeyeceğini, yeni bir tane bulup almamızın en doğrusu olacağını söyledi. Değişik tamircilere götürdüğümüz, muhtelif ustaların üzerinde uzun uzun çalıştığı alet sonunda kullanılmayacak derecede bozulmuştu!

Son alışverişlerimizi yapmaya hazırlanırken telsizle Mustafa Aksoy aradı. Gittikleri marketten bizim için de yolluk bir şeyler aldığını söyledi. Onlar da Karayiplier'e doğru çıkacakları uzun yolculuğun son hazırlıklarını yapıyorlar. Botla karaya çıktığımda gözlerime inanamadım. "Yolluk bir şeyler" dediği şeyler, kaldırım boyunca dizilmiş içi kumanya dolu sayısız torbanın oluşturduğu uzun bir sıraydı. Botla tekneye yanaştığımızda, poşetleri ve aralarında kırılmış uzun saçlarıyla oturan Mustafa Aksoy'u gören Sibel, aaa Noel Baba gelmiş, diye şaşırırdı.

Rio De Janerio'ya kadar önümüzde 700 mile yakın yol var. Eğer hava müsait olursa yolumuz üzerindeki Abrolhos adlı mercan adalarında bir, iki gün durmayı düşünüyoruz. Şu anda saat 17.10 Gmt, mevkiimiz 13 derece 21 dakika Güney, 038 derece 42 batı. Rüzgâr doğuya dönmeye başladı. Bu yönden esmesi bizim için iyi, ama hızı azalıyor; 2 kuvvete kadar düştü. Bizim hızımız da 3 knot civarında. Hava kapalı, sanki yağmur yağacak. Her yere mutlak bir sessizlik hâkim. Etrafımızda okyanusun nefes alır gibi çıkardığı seslerden başka ses yok. Erkenden yemeğimizi yiyip gece vardiyalarına başlayacağız. Yeniden okyanusta olmak çok güzel...